

Prästämberet öppet för alla

Vi får ibland frågan om varför vi har det tredelade prästämbetet öppet för både män och kvinnor. Vi är ju en kyrka som strävar efter den odelade kyrkans tradition (gammalkatolsk kyrka) så det borde inte vara möjligt. Biskop Anders försöker här ge ett kort och enkelt svar på den frågan.

-Det är inte så lätt att svara på den frågan, IOCC/AAK är inte lika duktigt som t ex Vatikanen att dokumentera besluten man tar men det ursprungliga beslutet om att öppna diakonämbetet för kvinnor togs 1978 säger biskopen. Därefter öppnades det tredelade ämbetet i sin helhet för kvinnor. Innan beslutet togs var det dock en omfattande och djupgående debatt, så på sätt var det väl förberett.

Ett viktigt dokument och hjälp i beslutsprocessen var Vatikanens utredning ”Inter Insignores” från 1976 har man berättat för mig säger biskop Anders. Bland annat sägs det i detta dokument att Jesus som själv var man också valde män till sina tolv apostlar men i den större gruppen som följde honom finns ett flertal kvinnor bland annat Maria från Magdala (Maria Magdalena), den andra Maria med flera. Jesus agerande när det exempelvis gäller den samariska kvinnan (Joh 4:27) samt att Jesus enligt Joh 8:11 förklarar att man inte får behandla en kvinna annorlunda vid ett äktenskapsbrott visar alltså tydligt på att Jesus inte följde den dåtida judiska traditionen när det gäller synen på kvinnor säger Anders. Men man måste komma ihåg att prästämbetet inte är ett koncentrat av det allmänna prästadömet (lekmanapostolatet) utan kommer från Jesus Kristus själv genom det uppdrag han gav apostlarna.

Sedan har vi Paulus brev vars olika verser har använts flitigt i debatten om kvinnliga präster. –Vi kan konstatera att bland de ”medtjänare” som Paulus hade så fanns det ett flertal kvinnonamn fortsätter biskopen. I första Korintierbrevet har vi två uttalanden från Paulus dels detta med att kvinnor som ber bön offentligt och profeterar (predikar) skall bära huvudet täckt (1 kor 11:2-6) dels detta med att kvinnor skall tiga i församlingen (1 kor 14:34-35). Här har vi alltså två till synes motstridiga meningar i brevet. Paulus talar vidare om att han ser alla som ”kristna”, varken kvinna eller man, slav eller fri, jude eller grek, vilket tyder på att Paulus hade en öppen och fördomsfri syn på kvinnor i kristna gemenskapen.

Vad finns det då i den kristna odelade urkyrkans traditionen som vi kan gå efter.

-Här har vi ett antal händelser och dokument som vi kan ta del av säger biskop Anders. För det första kan vi dock konstatera att de tredelade ämbetet diakonis/medtjänare/diakon, prespyteri/ äldste/präst samt episkopos/tillsynsman/biskop inte är definierade i bibeln utan de uppstår och formuleras under 100-talet samt att ämbetenas idag tydiga avgränsning uppstår först flera hundra år senare. Vi kan dock vara ganska säkra på att man fram till 300-talet hade ett kvinnligt diakonat, det tror jag alla kyrkor/samfund erkänner idag säger Anders. I ett lokalt kyrkomöte i Laodicea år 352 beslöts att kvinnor inte fick ha altartjänst och i ett möte i Kartago förbjöds kvinnor förrätta dop. Det tyder på att kvinnor fått ta del och utföra handlingar som senare skulle definieras som sakrament. Det finns också några gravplatser och inskriptioner där kvinnor omnämns som Presbyterer och så har vi ”Theodora episcopa” (mor till en påve) men om dessa var präster/biskopar eller bara prästfru/biskopsfru vet vi inte idag.

Vad blir då slutsatsen av detta -Den slutsats jag drar säger biskop Anders, är att vare sig man säger ja eller nej för kvinnor att tjäna i det tredelade ämbetet så kan man utifrån Nya testamenten och den kristna odelade urkyrkans tidiga tradition hävda båda ståndpunkterna.

IOCC drog alltså slutsatsen att ämbetet kan öppnas för kvinnor medans andra kyrkor anser att ämbetet bara kan betjäna av män. Här har naturligtvis de protestantiska kyrkorna det lättare i sin beslutsprocess eftersom prästvigningen inte är ett sakrament utan mer en ordningsfråga för dem. Det är samma problematik vi stöter på när det gäller debatten om äktenskapet som pågår idag.

Det viktiga är dock att vi alltid respektera våra kyrkors beslut och tradition och inte försöker sätt oss till doms över varandra.

Stockholm 2011-10-27.

Biskopen funderar på formuleringarna.

Nu är han ingång med skrivandet.